



ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 260

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δρχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διευθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1884.

Ἡ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Κοροϊδία εἰς πράξιν μιαν ἀλλὰ πολὺ μικράν.

Παρασταθσομένη προσεχῶς ὑπὸ τοῦ δραματικοῦ θιάσου τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τῶν κκ. Περικλῆ καὶ Φασουλῆ.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ—ΤΡΙΚΟΥΦΗΣ—ΠΑΛΟΥΚΗΣ—ΚΛΗΤΗΡΣ.

Ἡ σκηνὴ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους—Ἐποχὴ ἡ Ἀπόκρως.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

(Δωμάτιον τῆς διευθύνσεως τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας· γραφεῖον, ἀνάκλιτρα, ἔδραι μαγκούραι, δόκανα, χαντζάρια, βούνευρα, ἡλάγραι, πρίονες, σφύραι, ρόπαλα πρὸς ἐξάρθρωσιν, ἐσχάραι, πύραυλον ἀνημμένον, ἐν ᾧ πυρακτοῦνται δύο σιδηραὶ λαβίδες· ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ διευθυντοῦ ἀνοικτὸν ἐν ἀντίτυπον τοῦ Συντάγματος.)

ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ. Θὰ τοὺς κάμω ἐγὼ νομοσχέδιον τοῦ νὰ ἰδοῦν μὲν ἄπορξ ἀστυνομία οἱ μαγκούφιδες (γράφει) «Ἄρθρ. 7. Ὁ ἀστυνόμος πρέπει νὰ εἶνε παλληκάρι· πρέπει νὰ εἰξεύρη ἱππασίαν· πρέπει ν' ἀποτύχη εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς διὰ νὰ εἶνε θυμωμένος.

«Ἄρθρ. 8. Δὲν εἶνε ἀναγκαῖα εἰς αὐτὸν αἰξέναι γλῶσσαι· δὲν εἶνε ἀναγκαῖα οὔτε αὐτὴ ἡ ἰδική του. Ἄφοῦ ἔχει τὰς χεῖρας, ἡ γλῶσσα τί χρειάζεται;

«Ἄρθρ. 9. Ὁ ἀστυνόμος πρέπει νὰ παρευρίσκειται εἰς τὰ δημόσια θεάματα διὰ νὰ δίδῃ εἰς αὐτὰ ζωηρότητα μὲ τὴν παρουσίαν του· ἐπειδὴ δὲ ὡς ἀρχὴ πρέπει νὰ εὐρίσκειται εἰς θέσιν ἐπιφανῆ, ὀφείλει νὰ μεταβαίνει καὶ νὰ παρευρίσκειται εἰς αὐτὰ ἔφιππος.

«Ἄρθρ. 10. Ἐὰν ὁ ἀστυνόμος ἀπολέσῃ τὴν μίαν τῶν χειρῶν τότε ὀφείλει ν' ἀντικατασταθῇ καὶ νὰ τῷ δοθῇ σύνταξις. Οἰονδήποτε ἕτερον μέλος καὶ ἂν ἀπολέσῃ, μὴδ' αὐτῆς τῆς κεφαλῆς ἐξαιρουμένης, δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.»

Περὶφημα. Θὰ προσθέσω καὶ ἄλλα κατόπιν· τώρα ἄς ὀρίσωμεν καὶ μερικὰ προσόντα τῶν κλητῆρων. (Γράφει.)

«Ἄρθρ. 22. Ὁ κλητῆρ πρέπει νὰ εἶνε πρὸ πάντων νοήμων. (ἔτοιμάζει σιγάρον) νοήμων. . . (κρούει τὸν κώδωνα.)

ΚΛΗΤΗΡ (ἐμφανιζόμενος). Προστάξτε!

ΜΑΓ. Σπῆρτο!

ΚΛΗΤ. (Φεύγει καὶ ἐπιστρέφει ἀμέσως φέρων σπῆρτο τοῦ καμινετοῦ.)

ΜΑΓ. Τί εἶν' αὐτό; (ἀρπάζει τὸ σπῆρτον καὶ τὸ ρίπτει κατὰ πρόσωπον τοῦ κλητῆρος.) Νὰ χαθῆς, μαγκούφη! Ἐζήτησα σπῆρτο ν' ἀνάψω τὸ σιγάρον μου (σχίζει ἐν φύλλον τοῦ Συντάγματος καὶ ἀνάπτει δι' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πυραύνου τὸ σιγάρον του.) Ἄς ἐξακολουθήσωμεν. Ἐλεγα λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ εἶνε νοήμων. . . πρέπει νὰ ἤξεύρῃ τοὺς κανόνας τοῦ χαρτοπαγνίου, τὸ terzo tiro. . . ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε ρωμέικο! πῶς τὸ λέγουν τάχα; . . . καὶ πῶς θὰ γράψωμεν ὅτι πρέπει νὰ β α ρ ᾶ τ ρ α μ π ο ὄ κ ο ;

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΚΛΗΤΗΡ, ΠΑΛΟΥΚΗΣ καὶ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ

ΚΛΗΤ. (εἰσερχόμενος) Κύριε διευθυντά, ὁ καθηγητῆς Παλούκης. . . .

ΜΑΓΚ. Ἄς κοπιᾷση. . .

ΠΑΛ. (εἰσερχόμενος) Μὲ συγχωρεῖς, φίλε μου, ἂν σ' ἐνοχλῶ. Εἰξεύρεις διὰ ποίαν αἰτίαν ἤλθα· πρέπει νὰ γραφῇ ὅτι δὲν ἤμουν παρών· πρέπει νὰ διαψευσθῇ! . . . ἀρκετὰ παλούκια ἐπήδησα μέχρι τοῦδε· δὲν ἐπιθυμῶ νὰ πηδήσω καὶ ἄλλα, μὴ πάθω ὅ,τι λέγει ἡ παροιμία.

ΜΑΓΚ. Καλὲ μὴ φοβῆσαι! . . . κάθησε ὀλίγον. . . ἔρχεσαι εἰς κατὰλληλον στιγμὴν· εἶπέ μου σὲ παρακαλῶ ὡς λογιώτατος. . . πῶς πρέπει νὰ μεταφράσω τὸ terzo tiro;

ΠΑΛ. (ἀδιστάκτως) Τρίτῃ σκοποβολῇ.

ΜΑΓΚ. Πολὺ καλά (γράφει). . . «πρέπει νὰ γινώσκῃ τὴν τρίτην σκοποβολὴν». Καὶ τὸ «βαρᾶ τραμπάκου»; . . .

ΠΑΛ. Τύπτει φαυλόβιον.

ΜΑΓ. Ἐξαιρέτα! . . . (τὸ γράφει) σ' εὐχαριστῶ. . . . ὅταν τὸ τελειώσω θὰ σοῦ τὸ δώσω νὰ ρίψῃς μὴ μαιτιά

(Ὁ ΠΑΛΟΥΚΗΣ χμερετᾶ καὶ ἀπέρχεται.)

ΚΛΗΤ. Τί νὰ τὸν κάμωμεν, κύριε διευθυντά;

ΜΑΓ. Ποῖον; ἐκεῖνον τὸν λωποδότην;

ΚΛΗΤ. Μάλιστα.

ΜΑΓ. Τὸν ἐδείρατε καλά;

ΚΛΗΤ. Ἐσπάσαμεν τέσσαρα ζύλα εἰς τὴν ράχι του.

ΜΑΓ. Τοῦ ἐβάλατε αὐγὰ ζεστά εἰς ταῖς μασχάλας;

ΚΛΗΤ. Μάλιστα.

ΜΑΓ. Τὸν ἐζεματίσατε μὲ λάδι καυτό;

ΚΛΗΤ. Τὸν ἐβουτήξαμεν ὡσαν λουκουμά.

ΜΑΓ. Τότε νὰ τοῦ κόψετε τὰ πόδια καὶ νὰ τὸν ἀφήσετε νὰ φύγῃ. καὶ νὰ εἰπῆτε ἐπειτὰ ὅτι τὰ ἔκοψεν ὁ ἴδιος καὶ ἐδραπέτευσεν.

ΚΛΗΤ. Πολὺ καλά. (Ἐξέρχεται.)